

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل رویکردهای خیامشناسی در دوران معاصر

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و ادب فارسی (نشریه سابق دانشکده ادبیات دانشگاه تبریز)، دوره 65، شماره 225 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسنده:

خلاصه مقاله:

چکیده شفافسازی وجوه گوناگون فکری، اخلاقی و ... یک شخصیت تاریخی، چالشهایی را به دنبال خواهد داشت. این مشکلات تا حدی ناشی از گزینه زمان و بایسته‌های آن از قبیل: تحریف، ابهام، گوناگونی و تناقض اخبار است. خیام، از جمله شخصیت‌هایی است که شناخت او با اتکا به منابع تاریخی، کلیتها و مسائل مبهمی را فراروی پژوهشگران گذاشته است. با ترجمه فیتز جرالد از رباعیات خیام در قرن نوزدهم و شهرت روزافزون رباعیات او، پژوهشگران فراوانی در ایران و کشورهای دنیا، نگاه خود را به این شخصیت معطوف کردند و روند خیام‌شناسی وجههای دیگرگونه به خود گرفت؛ عاملی که فرایند این حرکت را بهروشنی تحت پوشش قرار داده « اصل تناقض » است بدین معنی که عدم انسجام و روشمندی پژوهشها و در مقابل هم قرار گرفتن پاره‌ای از آنها از یک طرف و تناقضهای موجود میان رباعیات و دیگر آثار خیام از طرفی دیگر، به نوعی گسیختگی مضمونی و خلط روشها انجامیده است تا حدی که فقدان یک هدف و برنامه مشخص در پژوهشها، سیر تحقیقات را در بسیاری از موارد به تکرار رسانده است. این تحقیق بر آن است که با کنار هم نهادن رویکردهای گوناگون، و بررسی مواضع خلاف و اشتراک رهیافته‌ها با همدیگر، به روششناسی و بررسی هرکدام از پژوهشها در حوزه خیامشناسی پرداخته، ضمن برشمردن کاستی‌های موجود، تا حد امکان پیشنهادهایی را در جهت بهبود بخشیدن به سیر رویکردها داشته باشد. در پاره‌ای موارد نیز بنا به ضرورت پژوهش، بستر ساز رویکردهای جدید در زمینه خیام‌شناسی باشد.

کلمات کلیدی:

خیام، رویکرد، روش‌شناسی، خیام‌شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1199822>

